

ansvaret for lignende overtrædelser af skattelovgivning først forældes efter 10 år, jf. herved pkt. 2.1.2.

Skatteministeriet har som led i regeringens ønske om over en bred front at styrke indsatsen over for den økonomiske kriminalitet anbefalet, at straffeloven ændres, således at der gennemføres en harmonisering af reglerne for overtrædelse af henholdsvis momsloven og skattekontrolloven.

Efter Skatteministeriets opfattelse bør grove overtrædelser af momsloven omfattes af straffelovens § 289. Endvidere bør overtrædelser af momsloven også undergives en forældelsesfrist på 10 år.

Justitsministeriet er enig i, at der bør gennemføres en sådan strafferetlig ligestilling mellem skattesvig og momssvig. Justitsministeriet lægger i den forbindelse i lighed med Skatteministeriet bl.a. vægt på, at statens provenu ved opkrævning af moms er lige så beskyttelsesværdigt som provenuet af indkomstskatterne, og at omstændighederne ved momssvig ikke adskiller sig så væsentligt fra skattesvigstilfældene, at det kan begrunde forskellige strafmaksima og forældelsesfrister.

Endvidere vil en udvidelse af straffelovens § 289 til at omfatte grove overtrædelser af momsloven kunne medvirke til en forenkling af sagerne om grove overtrædelser af momsloven, idet det ikke - for at henføre forholdet under straffeloven - vil være nødvendigt i det enkelte tilfælde at skulle føre bevis for, at betingelserne for at dømmes for bedrageri, jf. straffelovens § 279, er opfyldt.

Det foreslås på den baggrund, at straffelovens § 289 ændres, således at der bliver mulighed for at straffe momssvig af særlig grov karakter med fængsel indtil 4 år. Endvidere foreslås straffelovens § 93, stk. 3, ændret, således at alle overtrædelser af momsloven, hvorved nogen unddrager sig betaling af afgift, eller som medfører, at nogen uberettiget opnår udbetaling af afgift, undergives en forældelsesfrist på 10 år.

Det bemærkes, at Justitsministeriet ikke herved har taget stilling til, i hvilket omfang der måtte være grundlag for en yderligere udvidelse af straffelovens § 289 eller for at foreslå andre initiativer med henblik på andre former for afgiftsunddragelse. Videre overvejelser om disse spørgsmål sker i Udvalget om økonomisk kriminalitet og datakriminalitet, jf. pkt. 1.4.

Om forslagernes nærmere indhold henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 1, 2, og 7.

3. *Svig med midler fra De Europæiske Fællesskabers budgetter.*

3.1. *Konventionen om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser*

Formålet med konventionen om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser (EU-svigskonventionen), jf. *lovforslagets bilag 1*, er at styrke det strafferetlige samarbejde mellem medlemsstaterne om bekæmpelse af svig med fællesskabsmidler.

Ved konventionen forpligter medlemsstaterne sig på grundlag af en fælles definition af svig til at betragte svig med fællesskabsmidler som en strafbar handling og til at fastsætte strafferetlige sanktioner, herunder frihedsstraf der kan medføre udlevering.

Artikel 1 indeholder en nærmere afgrænsning af konventionens anvendelsesområde.

Svig med hensyn til *udgifter* omfatter efter *stk. 1, litra a*, enhver forsætlig handling eller undladelse vedrørende anvendelse eller forelæggelse af falske, urigtige eller ufuldstændige erklæringer eller dokumenter, som medfører uretmæssig oppebærelse eller tilbageholdelse af midler hidrørende fra De Europæiske Fællesskabers almindelige budget eller fra budgetter, der forvaltes af eller for De Europæiske Fællesskaber. Bestemmelsen omfatter endvidere manglende indberetning af en oplysning ved tilsidesættelse af en specifik oplysningspligt med samme følge og uretmæssig anvendelse af fællesskabsmidler til andre formål end dem, de oprindeligt var bevilget til.

Af den forklarende rapport vedrørende EU-svigskonventionen, der er optrykt i EF-Tidende 1997, C 191, s. 1 ff, fremgår, at ordet «udgifter» ikke kun omfatter tilskud og støtte, der forvaltes direkte over fællesskabernes almindelige budget, men også tilskud og støtte, der er opført på budgetter, som forvaltes af eller for fællesskaberne. Hermed tænkes bl.a. på tilskud via Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget. Også tilskud og støtte fra strukturfondene er omfattet, dvs. Den Europæiske Socialfond, Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, Udviklingssektionen, Det Finansielle Instrument til Udvikling af Fiskeriet og Samhørighedsfonden.

Endvidere omfattes Udviklingsfonden, der forvaltes af Kommissionen og Den Europæiske Investeringsbank. Det samme gælder visse fonde, der ikke er opført på budgettet, og som forvaltes særskilt af fællesskabsorganer, der ikke har status som institution, f.eks. Det Europæiske Center for Udvikling af Erhvervsuddannelse og Det Europæiske Miljøagentur.